

L'AEROPORT DE GIRONA PER a GIRONA

JORDI XUCLÀ

un esforç de la societat gironina

L'1 d'abril de 1967 es va inaugurar l'aeroport de Girona. Va presidir l'acte el Ministre de l'Exèrcit de l'Aire, José Daniel Lacalle Larraga. El ministre franquista de l'Aire era un requetè nascut a Valtierra, Navarra, el 21 de febrer de 1897. Fill de Tirso Lacalle, conegut com "El Cojo de Cirauqui". Va servir durant la guerra en les files franquistes fidel als seus ideals carlistes i després d'ocupar diversos càrrecs a l'Exèrcit de l'Aire (on va crear el controvertit camp de tir de les Bárdenas Reales), va ser nomenat ministre el 10 de juliol de 1962. El Governador Civil de Girona era Víctor Hellín Sol i el Bisbe de Girona el Doctor Narcís Jubany, que va arribar a la benedicció de la nova pista en moto pel gran embús creat en els accessos. Convé recordar avui que l'aeroport de Girona va ser possible perquè el Sindicato de Hostalería de Gerona va aportar 25 milions de pessetes de l'època recaptats entre els seus socis a tant el rebut segons la contribució. És oportú recordar també que la Diputació de Girona va cedir de forma totalment gratuïta els terrenys. La Diputació de Girona era presidida aleshores per Joan de Llobet Llavari. Per la creació de la pista de vol de Vilobí d'Onyar foren homes claus del sector turístic Ernest Gussinyé, Joan Cargol, Josep Maria Clua, Juli Lara, Lluís Duran i Francesc Sabaté (Xiquet d'Aiguablava). El ministre Lacalle Larraga no era gens partidari de l'evolució política i les formes democràtiques. Prova d'això és que fou un dels 59 procuradors a Corts que va votar en contra de la Ley de Reforma Política que va enterrar l'antic règim i va aplanar el camí al sistema democràtic. No sabem els grams de centralisme i recel antiautonomista que el general Lacalle Larraga va deixar l'1 d'abril de 1967 a l'aeroport de Girona, escatimant el reconeixement de la decisiva contribució de la societat gironina en aquest projecte. La setmana que ara entrem, l'encara Secretari d'Estat de Transports Isaías Táboas Suárez visitarà les comarques gironines per fer una proposta de gestió de l'aeroport de Girona. La meua opció és clara: traspàs total de l'aeroport a la Generalitat i gestió per part de les Cambres de Comerç (que necessiten noves encomandes de gestió!) en cooperació amb el sector privat. Esperem que al Secretari d'Estat Isaías Táboas, durant tants anys mà dreia del president Montilla, no li quedi cap gram de centralisme i entengui que l'aeroport ha de ser traspassat i gestionat de forma eficient per institucions del territori, hereves de les que van fer possible aquest aeroport que necessita nous estímuls per aixecar un nou vol, lluny dels irlandesos capriciosos. Apunts d'una conversa amb Jordi Comas en una tarda de mar calma vista des de l'Hotel Costa Brava. Les idees grans prenen millor forma des d'aquest punt màgic de la Costa Brava.

COSES DELS CANDIDATS

En aquest mes d'agost preelectoral Rubalcaba explica les coses que no ha fet (i que ara diu que vol fer) i Rajoy amaga les que vol fer. Anem ben servits. Hi ha un altre camí... Un tercer espai polític.

DIPUTACIONS I MUNICIPIS

Em sembla molt bé revisar en profunditat les funcions de les Diputacions, aquí la prestació de serveis als municipis es pot resoldre ben bé amb Consells Comarcals i el Govern català. Tot i això, la supressió de les diputacions ha trobat molta resistència en les pròpies files socialistes, especialment en el socialisme meridional. Fa uns anys parlava amb una diputada socialista per Sevilla (una de les que està en la memorable i històrica foto de la tortilla, acte fundacional del socialisme sevillà hegemònic) que em deia que havia perdut qualitat de vida essent diputada al Congrés respecte a la seva anterior funció de diputada provincial a Sevilla. No ho acabava d'entendre. Em semblaven dues mesures i dues responsabilitats difícils de comparar. Després em va explicar que tots els diputats provincials de Sevilla tenien cotxe oficial i que això de diputat al Congrés només dóna per

anar en taxis. També em va explicar sous i nombre de funcionaris a càrrec. Podríem dir que el socialisme meridional- amb 32 anys en el poder- ha quedat francament oxidat. I parlant de racionalització i simplificació administrativa, convé subratllar que a Itàlia el president del Consell de Ministres Silvio Berlusconi i el seu ministre d'Economia, el potent Tremonti, han suprimit 1.500 municipis per agrupació amb altres, així com les províncies de menys de 200 mil habitants. A Portugal s'han suprimit per agregació dos terços dels municipis. I aquí tot just comença a despuntar tímidament la idea de mancomunar serveis.

INVENTARI D'AGOST

Enfilem els dies finals d'agost. Un mes que m'ha estat molt plaent. Tret dels mosquits tigre i la mare que els va parir, l'Empordà és un lloc plàcid per veure passar el temps, llegir, ordenar les idees i allargar les nits. Inventari d'agost: he estimat i he vist com les meves filles creixen, he llegit "L'Emperador" de Ryszard Kapuscinski (la fabulosa i increïble vida de l'emperador Haile Selassie d'Etiòpia, Rei de Reis, el Negus que el juny de 1936 va sortir d'Addis Abeba cap a Ginebra per denunciar la invasió italiana de les tropes de Mussolini). I he completat la lectura amb el llibre de Eduardo Ortega y Gasset "Etiopía. El conflicto italo-abisinio" que tant bé explica els deliris colonials d'una Itàlia que ja es va equivocar a Líbia i ho va tornar a fer a una Etiòpia que mai ha estat envaïda amb èxit, país antic i orgullós, país del rei Salomó i la reina de Saba, de la religió copta (fascinant i ritual) i dels cristians dels primers segles de la nostra Era. També he tingut temps de llegir "Moon River" de Vicenç Villatoro, una novel·la sobre l'amor i la por a perdre'l, una novel·la que en Vicenç ha escrit després de l'experiència de la malaltia i la mort de la seva esposa Montse. Una experiència que evoca els versos d'Ausiàs March (Jo tem la mort per no ser-vos absent/perquè amor per mort és anul·lat). La Montse ens va regalar, ara fa deu anys, els coixins on encara reposa el meu cap quan m'estiro al sofà.

MÉS AUTOVIA DE LA PLATA

Divendres 19 d'agost. Un grup de parlamentaris de CiU al Congrés i el comitè de campanya ens hem reunit per perfilar les properes eleccions. Després seguim en directe la roda de premsa posterior al Consell de Ministres. El portaveu José Blanco i la vicepresidenta Elena Salgado parlen i parlen del impost de societats i de l'estalvi en medicaments i de la reducció temporal de l'IVA (quatre mesos) per la compra d'una nova vivenda. El portaveu José Blanco deixa anar que s'han licitat noves obres per Galícia (cara d'indissimulada alegria) i també que s'ha licitat l'últim tram de l'Autovia de la Plata entre Zamora i Benavente: uns 4.000 i escaig vehicles diaris, dades oficials de Foment L'autovia de la Plata és sempre un element de comparació amb el no desdoblament de la N-II. 4.000 vehicles i autovia desdoblada enfront a 20.000 vehicles i autovia per desdoblament. Un llegat pòstum dels set anys i set mesos de zapaterisme: l'autovia de la Plata, per major vergonya del socialisme d'aquí.

vint anys sense la urss

Aquesta setmana ha fet vint anys del cop d'Estat matusser d'uns vells generals melancòlics contra Mikhaïl Gorvatxov per intentar salvar els mobles de l'agònica Unió Soviètica. Aquell cop d'Estat fallit va suposar el final precipitat de la URSS amb una reacció ràpida de Boris Ieltsin als carrers de Moscou. El que poca gent sap és que Gorvatxov, que es trobava de vacances a la península de Crimea, es va assabentar del cop d'Estat a través de Radio Liberty, la ràdio americana que retransmetia informació prooccidental i anticomunista. Gorvatxov va saber que estava en escac mat per les ones d'una ràdio que emetia des de les potents instal·lacions de la platja de Pals.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/08/21/laeroport-girona-girona/509579.html?utm_source=rss